

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoPr/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513206478
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7513206478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Čisovskej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: S.. J. X., V.. XX.X.XXXX, P. L. Q.S., A. X, zastúpeného: JUDr. Martina Gombosová, advokátka, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanej: Obec Perín - Chym, so sídlom Perín - Chym 180, IČO: 00 324 612, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Marián Macko s.r.o., so sídlom v Košiciach, Čsl. armády 6, IČO: 47 236 949, o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru a náhradu mzdy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 16Cpr/1/2013-124 zo dňa 3.4.2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 16Cpr/1/2013-160 zo dňa 2.5.2018 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom.
- II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

- I. Určuje sa, že výpoveď žalovanej obce Y. - A. daná žalobcovi 21.12.2012 je neplatná.
- II. Konanie o návrhu žalobcu na náhradu mzdy sa vylučuje na samostatné konanie, ktoré sa bude viesť na tunajšom súde.

2. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) dopĺňacím rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 3.4.2014 č.k. 16 Cpr/1/2013-124 dopĺňa týmto výrokom:

V časti o určenie neplatnosti výpovede priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

3. Súd prvej inštancie tak rozhodol o žalobe zo dňa 25.4.2013, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru danej žalobcovi žalovanou dňa 21.12.2012, ako aj náhrady mzdy, na tom skutkovom základe, že dňa 5.7.2011 bol obecným zastupiteľstvom zvolený za hlavného kontrolóra obce Y. - A. a obecné zastupiteľstvo schválilo deň nástupu do práce, rozsah výkonu funkcie hlavného kontrolóra určením pracovného úväzku 0,2 - 30 hodín mesačne, miesto výkonu práce, rozvrhnutie týždenného pracovného času. Žalobca so žalovanou obcou uzavrel dňa 7.7.2011 pracovnú zmluvu. Žalovaná mu dňa 21.12.2012 dala výpoveď z pracovného pomeru, písomnú výpoveď mu však starostka obce odmietla odovzdať, predloženú listinu si nemohol prečítať, preto odmietol jej prevzatie a listom zo dňa 24.1.2013 opakovane požiadal o doručenie výpovede a oznámil, že trvá na tom, aby

bol naďalej zamestnávány. Žalovaná mu listom zo dňa 28.1.2013 oznámila, že výpoveď z pracovného pomeru považuje za platnú. Žalobca tvrdil, že výpoveď je neplatná a konaním starostky žalovanej obce bol porušený zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Hlavného kontrolóra obce volí a odvoláva z funkcie obecné zastupiteľstvo, pričom je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov. Žalobcu však obecné zastupiteľstvo doposiaľ neodvolalo, ani ho nikdy písomne, ani ústne neupozornilo na zanedbávanie povinností, ktoré vyplývajú z funkcie hlavného kontrolóra.

4. Žalovaná nesúhlasila so žalobou, s tým, že výpoveď bola daná za opakované porušenie pracovnej disciplíny podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce. Žalobca odmietol prevziať výpoveď. Uznala, že hlavného kontrolóra môže odvolať len obecné zastupiteľstvo, avšak mala za to, že nemožno stotožňovať výpoveď z pracovného pomeru s odvolaním z funkcie. Žalobca hrubo a opakovane porušoval pracovnú disciplínu aj napriek upozorneniam zamestnávateľa. Zákonník práce je jediný právny predpis, ktorý upravuje pracovnoprávny vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom, bez ohľadu na to, či sa jedná o volenú funkciu alebo nie.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán a listinnými dôkazmi a mal za preukázané, že voľba hlavného kontrolóra obce Y.V. - A. bola vyhlásená na 23.6.2011 o 19.00 hod., žalobca podal prihlášku s určenými dokladmi, splnil podmienky pre výkon tejto funkcie a dňa 5.7.2011 bol zvolený obecným zastupiteľstvom za hlavného kontrolóra žalovanej, ktorá s ním v postavení zamestnávateľa dňa 7.7.2011 uzavrela pracovnú zmluvu. Dátum nástupu do práce bol určený dňom 7.7.2011, miestom výkonu práce bola kancelária na A. X L. Q., pracovný úväzok bol dohodnutý v rozsahu 20% . t.j. 30 hodín mesačne. Výpoveďou strán a ich vzájomnou korešpondenciou boli preukázané nezhody medzi štatutárnou zástupkyňou žalovanej a žalobcom, týkajúce sa činnosti hlavného kontrolóra a nedostatočnej vzájomnej súčinnosti. Tieto skutočnosti však súd považoval za právne bezvýznamné vzhľadom na toto konanie. Za podstatnú pokladal skutočnosť, že u žalobcu nedošlo k zániku výkonu funkcie hlavného kontrolóra, keďže žiaden z dôvodov podľa § 18 ods. 8 z.č. 369/1990 Zb. nebol naplnený. Starostka žalovanej otvoreným listom zo dňa 2.11.2012 poslancom obecného zastupiteľstva žiadala odvolanie žalobcu z funkcie hlavného kontrolóra podľa § 18 a ods. 9 písm. a/ z. č. 369/1990 Zb., v ktorom uvádza všeobecne formulované porušenia povinností zamestnanca. Obecné zastupiteľstvo však žalobcu z funkcie hlavného kontrolóra neodvolalo. Písomnou výpoveďou žalovanej zo dňa 21.12.2012 bola žalobcovi daná výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce - t.j. za opakované aj menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, s tým, že žalobca bol dňa 8.10.2012 písomne upozornený na hrubé porušenie pracovnej disciplíny, svojvoľný odchod na zahraničnú dovolenku bez požiadania o súhlas zamestnávateľa s čerpaním dovolenky a zároveň bol upozornený na možnosť výpovede pri opakovanom, aj menej závažnom porušení pracovnej disciplíny, ďalej, že dňa 21.11.2012 bol listom č. XXX/XXXX písomne upozornený na opakované porušenie pracovnej disciplíny tým, že neplnil pokyny svojho nadriadeného, pričom jedným z týchto pokynov bolo vykonávanie kontroly v školskej jedálni, ktorú mal vykonať do 16.11.2012, ďalším pokynom bolo predloženie výsledkov činnosti vo forme písomného oznámenia o tom, akú kontrolnú činnosť vykonával za obdobie od 8.10.2012 do 15.11.2012. Ďalšie porušenie pracovnej disciplíny žalovaná videla v tom, že v pracovnom týždni od 17.12.2012 do 21.12.2012 si žalobca opäť nespĺnil svoje povinnosti dokončiť kontrolu v školskej jedálni do 21.12.2012 a tiež, že zamestnankyni poverenej evidenciou dochádzky prikázal zaznamenať údaje o pracovnej činnosti, v uvedených dňoch však žiadnu kontrolnú činnosť nevykonal. Výpovedným dôvodom je porušenie pracovnej disciplíny - nesplnenie pracovnej úlohy vykonať kontrolu v školskej jedálni, ktorú žalobca napriek opakovaným žiadosťiam zamestnávateľa nevykonal. Súd mal za preukázané, že výpoveď bola doručená žalobcovi dňa 21.12.2012. Ďalej mal za preukázané, že žalobca listom zo dňa 24.1.2013, doručeným žalovanej dňa 25.1.2013 oznámil podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, že trvá na ďalšom zamestnávaní, ako aj, že žalovaná navrhla uzavretie novej pracovnej zmluvy s dňom nástupu do práce dňa 1.3.2013, s miestom výkonu práce Obecny úrad Y.- A., pričom žalobca zmluvu nepodpisal z dôvodu platnosti pôvodnej pracovnej zmluvy.

6. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ust. § 18, § 18a zákona č. 369/1990 Z.z., ako aj ust. § 61 ods. 4, § 63 ods. 1 písm. e/, § 77 a § 79 ods.1 Zákonníka práce a dospel k záveru, že žaloba o určenie neplatnosti napadnutej výpovede z pracovného pomeru je dôvodná. Konštatoval, že pracovný pomer hlavného kontrolóra je viazaný na výkon tejto funkcie, pracovný pomer teda zaniká skončením výkonu hlavného kontrolóra. U žalobcu však nedošlo k zániku výkonu tejto funkcie podľa § 18a) ods. 8 z.č. 369/1990 Zb. a teda, výpoveď je neplatná. Vo vzťahu k nároku na náhradu mzdy konštatoval, že je potrebné doplniť dokazovanie a z tohto dôvodu vec v tejto časti vylúčil na samostatné konanie.

7. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol dopĺňacím rozsudkom a s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi, ktorý mal plný úspech v spore o určenie neplatnosti výpovede, voči žalovanej nárok na náhradu trov konania o určenie neplatnosti výpovede v rozsahu 100%.

8. Proti rozsudku (v spojení s dopĺňacím rozsudkom) podala odvolanie žalovaná, ktorá namietala, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výpoveď z pracovného pomeru žalovaná považovala za platnú, pretože dodržala všetky zákonné kroky a obsahuje všetky zákonné náležitosti ustanovené Zákonníkom práce. Súdu prvej inštancie vytýkala, že nepoukázal na žiadne ustanovenie Zákonníka práce, ktoré by bolo v súvislosti s daním výpovede porušené. Zároveň, odôvodnenie súdu prvej inštancie pokladala za nedostatočné. Žalovaná argumentovala, že žiaden právny predpis nepodmieňuje výpoveď z pracovného pomeru hlavného kontrolóra tým, že najprv musí byť z funkcie odvolaný. Platnosť výpovede upravuje jediný predpis, ktorým je Zákonník práce. Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 42 ods. 2 Zákonníka práce, keď z tvrdenia, že pracovný pomer hlavného kontrolóra je viazaný na výkon tejto funkcie, vyvodil záver, že pracovný pomer nemôže byť ukončený, kým trvá funkcia. Citované zákonné ustanovenie totiž upravuje postupnosť krokov iba pri založení pracovného pomeru hlavného kontrolóra (najprv voľba, potom pracovná zmluva), nie však pri ukončení pracovného pomeru. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala, aby odvolací súd zmenil výrok rozsudku prvej inštancie tak, že určí výpoveď danú žalobcovi za platnú.

9. Žalobca k odvolaniu žalovanej uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový aj právny stav v predmetnej veci, ak konštatoval, že pracovný pomer hlavného kontrolóra obce je viazaný na výkon funkcie, keďže ide o osobitnú a špecifickú funkciu, na ktorú sa Zákonníka práce nevzťahuje v celom rozsahu, ale naopak, niektoré špecifiká výkonu tejto funkcie, ako aj pracovnoprávneho vzťahu, sú upravené v zákone č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ktorý je vo vzťahu k Zákonníku práce v pomere špeciality a preto majú ustanovenia tohto zákona prednosť pred Zákonníkom práce. Vzhľadom na charakter a činnosť hlavného kontrolóra, ktorý má svoju funkciu vykonávať nezávisle a nestranne, je pochopiteľné, že hoci ide o zamestnanca obce a uzatvára sa s ním pracovná zmluva, musí mať osobitné postavenie oproti iným zamestnancom obce v tom smere, aby boli naplnené záruky jeho nestrannosti a nezávislosti, teda aj to, aby s ním napríklad nemohol byť svojvoľne ukončený pracovný pomer výlučne z dôvodu konfliktov medzi jeho osobou a osobou starostu. K tomu nepochybne prispieva právna úprava o.i. aj tým, že hlavného kontrolóra volí a odvoláva výlučne obecné zastupiteľstvo. Obecné zastupiteľstvo jej oprávnené podľa ust. § 18a ods.9 písm. a) a b) zákona o obecnom zriadení odvolať hlavného kontrolóra o.i. aj pri hrubom porušovaní pracovnej disciplíny a opakovanom zanedbávaní si povinností, plynúcich mu z jeho funkcie, z čoho je zrejmé, že ide o špeciálne ustanovenie vo vzťahu k výpovedným dôvodom podľa Zákonníka práce, ktoré má prednosť pred aplikáciou Zákonníka práce. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

10. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu stanovisko nepodala.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.1.2020 o 9,20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.1.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1 a 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu súdom prvej inštancie. Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávajúcu vec aj správne právne posúdil. Odvolacie námietky žalovanej nepovažoval odvolací súd za dôvodné, odvolací súd nepresvedčili o svojej opodstatnenosti. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho privodili priaznivé rozhodnutie. Námietky uvedené v odvolaní uvádzal už aj v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal a tieto nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Naopak, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalobcu.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva:

16. Žalovaná nastolila predmetom odvolacieho prieskumu otázku právneho posúdenia skončenia pracovného pomeru hlavného kontrolóra obce (žalobcu) výpoveďou z pracovného pomeru, resp. otázku posúdenia, či pracovný pomer hlavného kontrolóra obce môže byť ukončený (platnou) výpoveďou z pracovného pomeru.

17. Skutkový základ, relevantný pre rozhodnutie vo veci, bol nesporne zistený. V konaní nebolo sporné, že žalobca bol dňa 5.7.2011 obecným zastupiteľstvom zvolený za hlavného kontrolóra obce Y. - A., ďalej, že žalobca so žalovanou obcou uzavrel dňa 7.7.2011 pracovnú zmluvu, ako aj, že žalovaná mu dňa 21.12.2012 dala výpoveď z pracovného pomeru.

18. Právne postavenie hlavného kontrolóra obce je upravené v zákone č.359/1990 Zb. o obecnom zriadení. Ako je zrejmé z právnej úpravy jeho postavenia, hlavný kontrolór nie je orgánom obce, ale je obligatónym zamestnancom obce, z čoho následne vyplýva množstvo odlišností v jeho právnom postavení, ale aj pri realizácii jeho úloh a zákonom zverených kompetencií.

19. Podľa ust. § 18 ods.1 veta prvá a druhá zákona č.369/1990 Zb. o obecnom zriadení, hlavného kontrolóra volí a odvoláva obecné zastupiteľstvo. Hlavný kontrolór je zamestnancom obce a ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na neho všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca podľa osobitného predpisu (odkaz na zákon č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme).

20. Podľa ust. § 18a ods.5 zákona o obecnom zriadení, hlavného kontrolóra volí obecné zastupiteľstvo na šesť rokov. Jeho funkčné obdobie sa začína dňom, ktorý je určený ako deň nástupu do práce.

21. Podľa ust. § 18a ods.6 zákona o obecnom zriadení, hlavnému kontrolórovi vzniká po zvolení nárok na uzavretie pracovnej zmluvy s obcou. Pracovný pomer možno dohodnúť aj na kratší pracovný čas, ktorého dĺžku určí obecné zastupiteľstvo pred vyhlásením voľby kontrolóra.

22. Podľa ust. § 18a ods.7 zákona o obecnom zriadení, starosta je povinný s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom uzavrieť pracovnú zmluvu najneskôr v deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra. Deň nástupu do práce sa určí na deň nasledujúci po dni skončenia funkčného obdobia predchádzajúceho hlavného kontrolóra.

23. Podľa ust. § 18a ods.8 zákona o obecnom zriadení, výkon funkcie hlavného kontrolóra zaniká

- a) vzdaním sa funkcie,
- b) odvolaním z funkcie,
- c) uplynutím jeho funkčného obdobia,

- d) smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho,
- e) dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorým bola jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- f) dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol odsúdený za úmyselný trestný čin alebo právoplatne odsúdený za trestný čin, ak výkon trestu odňatia slobody nebol podmiennečne odložený,
- g) dňom, keď začal vykonávať funkciu podľa § 18 ods. 2.

24. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že hlavný kontrolór je volená funkcia. Hlavného kontrolóra volí obecné zastupiteľstvo podľa § 11 ods. 4 písm. j) zákona o obecnom zriadení a s obcou je v pracovnoprávnom vzťahu. Starostovi obce sa ustanovuje právna povinnosť uzavrieť pracovnú zmluvu so zvoleným hlavným kontrolórom. Ak v zákone o obecnom zriadení nie je špeciálna právna úprava, vzťahujú sa na hlavného kontrolóra všetky povinnosti zamestnancov a vedúcich zamestnancov podľa zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme (§ 18 ods.1 zákona o obecnom zriadení).

25. Uvedené dvojité postavenie hlavného kontrolóra obce vo vzťahu k obci vyplýva zo zvláštneho, tzv. "hybridného postavenia" hlavného kontrolóra v štruktúre miestnej samosprávy. Kým napr. funkcia starostu obce je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere, t.j. starosta nie je zamestnancom obce, ale orgánom obce, hlavný kontrolór naopak nie je orgánom obce, ale je odborným voleným zamestnancom obce. Funkcia hlavného kontrolóra obce teda síce zdanlivo vykazuje znaky verejnej funkcie, napriek tomu nejde o verejnú funkciu, pretože sa vykonáva v pracovnom pomere. V nadväznosti na túto skutočnosť, na rozdiel od starostov obcí je potrebné u hlavných kontrolórov obcí potrebné odlíšiť skončenie výkonu ich funkcie a skončenie ich pracovného pomeru. Zánik výkonu funkcie hlavného kontrolóra obce preto už v minulosti v praxi narážal na zásadný problém, spočívajúci v strete administratívno-právnych a pracovnoprávnych inštitútov, spojených s právnym postavením hlavného kontrolóra obce.

26. Východiskom pre odpoveď na túto otázku je vyriešenie vzťahu troch relevantných právnych predpisov a to zákona o obecnom zriadení, zákona o výkone práce vo verejnom záujme a Zákonníka práce. V tomto smere odvolací súd poukazuje na jednoznačné znenie ust. § 18 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého je hlavný kontrolór obce zamestnancom obce a ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na neho všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme.

27. Je teda nepochybné, že vzťah zákona o obecnom zriadení, zákona o výkone práce vo verejnom záujme a Zákonníka práce je vzťahom *lex specialis* k *lex generalis*, s uplatnením interpretačného pravidla: "*Lex specialis derogat legi generali*", a to nasledovne: 1. Zákonník práce, 2. zákon o výkone práce vo verejnom záujme (podľa jeho § 1 ods. 4 sa na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak), 3. zákon o obecnom zriadení ako *lex specialis*.

28. Aplikovanie zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, ako aj Zákonníka práce teda prichádza do úvahy až po tom, ak nie je osobitná (špeciálna) úprava v samotnom zákone o obecnom zriadení. Ak teda chceme nájsť odpoveď na konkrétnu otázku, spojenú s pracovným pomerom hlavného kontrolóra obce, je potrebné ustáliť, či je táto konkrétna otázka špeciálne riešená v zákone o obecnom zriadení alebo nie je. Ak je osobitná úprava konkrétneho inštitútu obsiahnutá v špeciálnom predpise, ktorým je na účely pracovnoprávneho postavenia hlavného kontrolóra obce zákon o obecnom zriadení, tak má táto osobitná úprava prednosť a vylučuje použitie všeobecnej pracovnoprávnej úpravy obsiahnutej v zákone o výkone práce vo verejnom záujme a v Zákonníku práce.

29. V danom prípade sa odpoveď na riešenie posudzovanej právnej otázky nachádza v ust. § 18a ods.11 zákona o obecnom zriadení, ktorého použitie má prednosť pred všeobecnou pracovnoprávnou úpravou, obsiahnutou v zákone o výkone práce vo verejnom záujme, ako aj v Zákonníku práce.

30. Podľa ust. § 18a ods.11 zákona o obecnom zriadení, v znení účinnom od 1.1.2013, dňom zániku výkonu funkcie hlavného kontrolóra zaniká aj jeho pracovný pomer.

31. Z dikcie ust. § 18a ods.11 zákona o obecnom zriadení jednoznačne vyplýva, že vo vzťahu k hlavnému kontrolórovi obce zákonodarca explicitne (výslovne) zaviedol osobitný dôvod skončenia pracovného pomeru, pričom týmto dôvodom je zánik výkonu jeho funkcie niektorým zo spôsobov podľa § 18a ods. 8 zákona o obecnom zriadení. Citovaným ustanovením zákonodarca de iure "zrovnoprávnil" všetkých hlavných kontrolórov obcí, ktorým vznikol pracovný pomer pred 1. januárom 2013 a to tým, že sa im bez ohľadu na to, či majú uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú alebo na neurčitý čas, skončí tento ich pracovný pomer dňom zániku výkonu funkcie hlavného kontrolóra.

32. Vyššie citované ustanovenie je potrebné vykladať tak, že pracovný pomer hlavného kontrolóra nebude potrebné a ani možné ukončiť podľa všeobecnej pracovnoprávnej úpravy obsiahnutej v Zákonníku práce. Ukončenie pracovného pomeru hlavného kontrolóra obce niektorým zo všeobecných spôsobov skončenia pracovného pomeru podľa Zákonníka práce nie je možné z toho dôvodu, že pracovný pomer hlavného kontrolóra zaniká ex lege, t.j. priamo zo zákona. Pracovný pomer hlavného kontrolóra založený na neurčitý čas teda zanikne ipso facto okamihom zániku výkonu funkcie hlavného kontrolóra obce, bez potreby uskutočnenia akéhokoľvek pracovnoprávneho úkonu, či už zo strany obce alebo zo strany hlavného kontrolóra obce.

33. Zhrnúc vyššie uvedené, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že výpoveď z pracovného pomeru je neplatná, pretože ukončenie pracovného pomeru hlavného kontrolóra obce týmto spôsobom zákon neumožňuje. Trvanie pracovného pomeru žalobcu je viazané na výkon funkcie hlavného kontrolóra a teda, jeho pracovný pomer sa môže skončiť len z taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré vedú k zániku jeho funkcie. Dôvody zániku funkcie hlavného kontrolóra sú upravené v ust. § 18a ods.8 písm. a) až g) zákona o obecnom zriadení). Výpoveď z pracovného pomeru k takýmto dôvodom nepatrí.

34. Na margo uvedenej problematiky odvolací súd uvádza, že vyššie uvedený záver samozrejme nemožno vykladať tak, že by sa na hlavného kontrolóra nevzťahovali povinnosti zamestnanca resp. vedúceho zamestnanca konkretizované v zákone č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme a v Zákonníku práce. Aj hlavný kontrolór obce je povinný dodržiavať pracovnú disciplínu a plniť si povinnosti, uložené mu zákonom, ktoré sú nevyhnutnou podmienkou pre riadny výkon jeho funkcie.

35. Skutková podstata výpovedného dôvodu, ktorý použila žalovaná vo výpovedi, danej žalobcovi (opakované porušenie pracovnej disciplíny), je vo vzťahu k hlavnému kontrolórovi obce upravená obdobne a to v ust. § 18a ods.9 písm. a) a b) zákona o obecnom zriadení a predstavuje dôvody, pre ktoré môže obecné zastupiteľstvo odvolať hlavného kontrolóra z funkcie.

36. Podľa ust. § 18a ods.9 zákona o obecnom zriadení, obecné zastupiteľstvo môže odvolať hlavného kontrolóra z funkcie, ak

- a) opakovane alebo zvlášť hrubým spôsobom poruší povinnosti zamestnanca alebo vedúceho zamestnanca,
- b) hrubo alebo opakovane zanedbáva povinnosti vyplývajúce z jeho funkcie a bol na to aspoň raz písomne upozornený obecným zastupiteľstvom,
- c) uvedie nepravdivý údaj v čestnom vyhlásení podávanom podľa § 18 ods. 1 alebo v údajoch o svojich majetkových pomeroch.

37. Ako to vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, porušenie povinností zamestnanca resp. vedúceho zamestnanca alebo zanedbávanie povinností, vyplývajúcich z výkonu funkcie hlavného kontrolóra môže byť dôvodom pre odvolanie hlavného kontrolóra z funkcie (§ 18a ods.9 písm. a), b) a c) zákona o obecnom zriadení), čo je jedným zo spôsobov zániku výkonu funkcie podľa ust. § 18a ods.8 písm. b) zákona o obecnom zriadení. Starosta obce je štatutárom obce aj v pracovnoprávných veciach podľa § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení a podľa § 16 ods. 3 cit. zákona riadi prácu obecného úradu, ktorého súčasťou je aj hlavný kontrolór. Pokiaľ teda starosta obce zistí, že hlavný kontrolór porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov, prípadne z vnútorných pracovných predpisov obce, môže navrhnúť obecnému zastupiteľstvu odvolanie hlavného kontrolóra. Odvolanie hlavného kontrolóra z funkcie patrí do vyhradenej pôsobnosti obecného zastupiteľstva, ktoré ju nemôže preniesť na iný orgán. Zákonný mechanizmus odvolávania hlavného kontrolóra je pritom prísnejší v porovnaní s jeho voľbou. Na odvolanie hlavného kontrolóra obce sa pritom vyžaduje súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých

poslancov obecného zastupiteľstva (§ 18a ods.10 zákona o obecnom zriadení). V danom prípade nebolo sporné, že obecné zastupiteľstvo žalobcu z výkonu funkcie neodvolalo.

38. Odvolací súd uzatvára, že rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobe vyhovel, je vecne správny. Odvolací súd preskúmal aj odvolaním napadnutý súvisiaci výrok o náhrade trov konania a konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. V spore mal plný úspech žalobca, preto mu podľa ust. § 255 ods.1 CSP patrí v plnom rozsahu nárok na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá v spore úspech nemala.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok v celom rozsahu potvrdil postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

40. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. V prejednávanej spore v odvolacom konaní bol žalobca úspešný v plnom rozsahu, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).